

DEBRECZENI UJSÁG

ELOFIZETESI ÁR:

Helyben:	Vidékre:
Félévre 3 frt — kr.	Félévre . . . 5 frt — kr.
Negyedévre 1 „ 50 „	Negyedévre 2 „ 50 „

Felelős szerkesztő és lap-tulajdonos:

THAN GYULA.

SZERKESZTŐSEG és KIADÓHIVATAL:

Debreczen, Főtér Hungária-palota földszint. Bejárat Kádas-utca felől.

A Hentzi-szobor Bécsben.

Nov. 10.

Az osztrák antiszemita, élükön Luegerrel, az osztrák császár város magyarfaló polgármesterével, mozgalmat indítottak a Hentzi-szobor ügyében. Az osztrák antiszemitákat az a forró vágy tüze, — hogy a Hentzi-szobrot, melyet a felség elhatározása távolít el a budai Szent-György térről, Bécsbe vigyék. Ha csak ezt akarják az osztrák antiszemita, akkor a magyar nemzetnél a legszivesebb előzékenységre találnak. Akár meg is fizetjük nekik a szállítási költségeket, csak vitessék el mielőbb és állítsák fel Bécsben, a hol nekik tetszik, úgy, a hogy nekik tetszik.

De az osztrák antiszemita ezt az ügyet úgy tárgyalják, hogy a magyar nemzet ellen tüntetnek, még pedig a legszemtelenebb vakmerőséggel. Tegnap este Penzingben nagy népgyűlést tartottak, melyen Lueger beszédet mondván, a magyarok ellen dühöngött s olyan dolgokat mondott, a mik szerfölött jellemzők az osztrák antiszemita érzelmeire épen most, mikor a magyar kormány az ország világos érdekeinek feláldozása árán is meg akarja ujítani az osztrákokkal való legszorosabb gazdasági viszonyt.

Lueger penzingi beszédéből a legféltelenebb gyűlölet rikoltoz felénk, Lueger ur, miután kijelentette, hogy a Hentzi-szobrot, melyet Budán nem türnek meg, Bécsben meghajtott zászlók mellett fogják felállítani, megvigasztalja Hentzinek és Budán elesett bajtársainak szellemét azzal, hogy a zászlók újra fognak lengeni és a szobor vissza fog kerülni oda, a hol a hősök feláldozták vérüket és életüket a császárért és hazáért.

Világos, hogy ez a beszéd nem egyéb, mint egy dühös fecsegő üres szószátyárkodása; de mégis jel-

lemző, hogy úgy beszél az a férfi, kit a felség kegye erősített meg hivatalában. Lueger ur már annyira megy a vakmerőségben, hogy a mikor a magyarok ellen szórja ádáz gyűlöletének mérgét, egyuttal tüntet az ő urának és császárjának elhatározása és egyenes óhajtása ellen is; mert hiszen a felség legsajátabb elhatározása az, hogy a Hentzi-szobor eltávolíttassék a budai várból. É; Lueger a felségnek ezt az elhatározását használja fel alkalmul arra, hogy a magyar nemzetet megfenyegetse az 1849 iki események megismétlésével. Luegernek az ideálja tehát a magyar nemzet ellen való olyan fegyveres harc, melynek vége a magyar nemzet legigázása legyen s újra triumfust emelhessenek Budán az osztrák zsarnokságnak. Ostoba hengegés! Hiszen 1849 ben se a maguk emberségéből, hanem csak oroszól kikoldult segítséggel győzhettek az osztrákok. Pedig akkor még egyebet is tudtak, mint szemelenül fecsegni és vadul káromkodni.

Pedig a Hentzi-szobor dolgában igen békésen megegyezhetnénk. Odaadjuk szívesen. És arról majd csak gondoskodunk, hogy soha többé vissza ne kerüljön. Ez lenne a Hentzi-szobor ügyére a lehető legjobb megoldás. Egyformán tet szénék nekünk is, az osztrákoknak is. Ebben a kérdésben készen vagyunk a kiegyezésre.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház mai ülése.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, nov. 9.

Polónyi Géza: A zárt ülésnek az a célja, hogy válságos időkben bizalmas beszélgetéssel védje meg a parlamentárizmust. Szóló nézete szerint soha nagyobb szükség erre nem volt mint most. Mert csak a gondviselés mentette meg a parlamentet a tettegességektől. (Ugy van.)

Szóló viharokat lát tornyosulni, az alkotmányosságot nagy veszély fenyegeti Magyarországon éppugy mint Ausztriában. Olyan férfiak álljanak ilyenkor a kormány élére, akik biztosítékokat nyújthatnak kifele úgy mint befelé arra, hogy érvényt szereznek az alkotmánynak. Mert, hogy egy miniszterelnök ma azt mondja, fehér, holnap meg fekete, ez nem felel meg a hely méltóságának, ahonnan beszél.

(Tetszés a baloldalon. Zaj a jobb oldalon. Elnök cseppet.)

Egyetértünk abban, hogy Bánffy-nak a táborában nem látunk olyan férfiakat, akik szavahihetőség és tekintély szempontjából megállják helyüket a nemzet előtt.

Tudjuk, hogy történik mindenütt visszaélés, de ilyen még sehol sem történt, mint itt az utolsó választáson. Hogy üzérkednek a képviselők, hogy romlik a közérköles. Most itt áll egy miniszterelnök aki kezelte a pártkaszát és a ki lélekvásárlásra is vállalkozott. (Ugy van! Zaj a jobboldalon.)

Honnét vették ezt a pénzt? Rohonezi az országnak szolgálatokat akart tenni, amikor leleplezte a visszaéléseket. Ott labdajátékkal állanak elő. Ki ne tudná, honnan jönnek a pénzek. Van e parlament a világon, ahol ennyi inkompatibilis képviselő ülne. — Blaskovich esete megmutatja, hogy a tegnapi eseteknek már van eredménye, hogy a jobboldalon is ül oly ember, akiben van önérték. Mert Blaskovich kilépett pártjukból, amelyet pénzen állítottak össze. (Dörgő éljenzés! Eljen Blaskovich.) Van-e még ország, ahol akad olyan miniszterelnök, aki nyiltan be meri vallani, hogy választási pénzt kezel. Itt csak a szegény munkáson hajtják végre a törvényt, a miniszterelnök azonban lábal tiporhatja, mert a büntársak csak nem helyezhetik vád alá vezéroket. (Nagy zaj a jobboldalon. Tetszés a baloldalon.)

Itt a Dessewffy-eset. Lehet, hogy elfogultság, de minden ember elítéli Bánffyt. Nemcsak a szavát követeli a tisztviselőnek, hanem szőszegésre is kényszeríteni akarja. A miniszterelnök ebben a dologban nem lehet bíró. És végtére nem merte tagadni Dessewffy állítását. (Tetszés a baloldalon.)

Sima: Ez az államférfi.

Apponyi: Ha mi ezeket a kérdéseket tisztázni akarjuk, akkor zárt ülés nem lesz szükséges. Meg akarjuk ál-

Megjelenik mindennap korán reggel.

Előfizetési ára házhoz hordva egy hónapra : ötvenkrajczár.

Nyugtalanság a Szamoa-szigeteken.

London, nov. 9] „A“ Times-nak jelentik Filadelfiából e hó 8-iki kelettel: A „Philadelphia“ nevű amerikai cirkáló — hajó parancsot kapott, hogy San franciscóból a Szamoa-szigetekre menjen, a hol zavargásoktól tartanak. A Yorktown nevű cirkáló hajó is oda megy.

Mária Antónia halála.

Madrid, nov. 9. Mária Antónia főhercegnő, toszkánai nagyhercegné elhunyt alkalmából hat napos udvari gyászt rendeltek el.

Kréta.

Kánaa, nov. 8. Skryplov orosz tengernagy megkereste Sakir basát, hogy a rethymnoi csapatokat azonnal szállítsa a hajókra. Hierapetrában a törökök maguk kérték meg a francziákat, legyetek segítségükre, hogy mielőbb elmehessenek. Minthogy a válság elmúlt, két olasz zászlóalj azonnal elutazik. Kandiában tegnap öt törököt ki végeztek. Izmail basa parancsot kapott, hogy elutazását siettesse és a hátramaradt csapatokat vigye magával.

Vilmos császár utazása.

Damaszkusz, nov. 8. A német császári párt a lakosság, a mely példásan viselkedett, mindenütt lelkesen fogadta. Dél előtt a császári pár megtekintette az emajládok mecsetét, Szaladin sirját és más nevezetességeket. Délután a helyőrségi csapatok díszszemlét tartottak, a mely után a beduinok harcjátékot mutattak be. Este dísz ebéd volt. A város ki volt világítva.

Közgazdaság.

London, nov. 9. A „Times“-nek azt jelentik Filadelfiából e hó 8-iki kelettel, hogy a Cuba saranciájával kibocsátott spanyol kötvények francia tulajdonosai s francia nagykövetség útján lépésüket tettek az amerikai államtitkárnál az iránt, hasson oda, hogy az új cubai kormány, mihielyt megalakul, vállalja el a kezességet ezekért a kötvényekért.

VEGYES.

Öngyilkos vállalkozó. Kornhauer Illés szepesbélai vállalkozó tegnap öngyilkosságot követett el. Lakásán felakasztotta magát. Mire rátaláltak, már halott volt. Tette okául anyagi zavarokat emlegetnek.

Egy millió a F. M. K. E.-nek. Zsembery Imre, a minap elhunyt hont-

megyei nagybirtokos végrendeletében ötezer holdnyi birtokát, melynek körülbelül egy millió forint az értéke, a Felsőmagyarországi Közművelődési Egyesületnek hagyta, a miről a végrendelet végrehajtója most értesítette Thuróczy Vilmos főispánt, az egyesület elnökét. A rokonok azonban megtámadták a végrendelet érvényességét és ezért hivatalosan felszólították az egyesületet, hogy nyilatkozzék, vajjon elfogadja-e a pörös hagyományt. Az elnök mindenekelőtt Gyürky Géza dr. ügyvezető alelnököt és Lőrincz Györgyöt, az egyesület titkárát fogja megbízni, hogy a helyszínén a pör állásával megismerkedjenek és az ügyet aztán a központi választmány elé terjeszték, mely egyedül van hivatva dönteni. A választmány valószínűleg elfogadja a hagyományt és a pör továbbvitelével az egyesület ügyvédjét fogja megbízni.

Az anya drágédiája. A Zimony melletti Bezsánia nevű községben egy anya alig néhány napos gyermekével a kutba vetette magát, hol úgy az anya mint a gyermek megfulladt és csak hosszas keresés után akadtak holttestükre. Okot e borzasztó cselekedetere az anyának az szolgáltatót, hogy félt férjétől, Raskovics Gyurkától, a ki kegyetlen büntetéssel fenyegette, mert leánygyermeké született. Midőn az anya holttestét a kutból fölhozták, kis csecsemőjét akkor is magához szorítva tartotta.

Szökés a fegyházból. A Capod d'istriai fegyházból tegnap megszökött három fegyencz, még pedig párját ritkító merész módon. A három fegyencz a kik között az egyik, névszerint Carlini, nagyon veszélyes ember, fényes nappal alkuleszal kinyitottak négy ajtót, a mire az udvarba jutottak, itt egy lajtorján felkuszta a falra, honnan lepedőből csavart kötéllel leereszkedtek a mellékudvarba. Itt levetették zubbonyukat, sapkájukat elhajították és szépen keresztülmenve a legélénkebb utcákon, kimenekültek a hegyek közé. A szökevények üldözése fogház öröket és katonákat küldtek ki. Carlinit sikerült is elfogni, a másik kettő azonban a köd oltalma alatt elmenekült.

Egy szakács merénylete. Fischer Sándor, a Kinizsi-vontatógőzös parancsnoka ellen, mint mohácsi tudósítónk táviratozza, a hajó elesapott szakácsa, Musza Mátyás, merényletet követett el. Amikor a hajó Mohácson kikötött és Fischer a partra lépett, — Musza torkon ragadta a parancsnokot és késével több szurást ejtett a bal karja alá. A sebek mindegyike életveszélyes. Fischer most hét napja tette ki Budapesten a hajóról a szakácsot illetlen magaviselete miatt.

Kettős rablógyilkosság. Nagy izgatottságot keltett Pardubiczban egy rablógyilkosság, melynek két élet esett

áldozatul. Ismeretlen tettesek meggyilkoltak két idős hölgyet, a Konoyek nővéreket, a kik özvegységre jutva, együtt laktak egy házban. A gyilkosságot a cseléd vette észre, a ki tegnap reggel benyitva a nővérek hálószobájába, megfojtva találta őket. A szekrények fel voltak törve és az összes értéktárgyak hiányoztak. Az ellopott tárgyak értéke elég jelentékeny, mert a két hölgy nagyon jómódu volt. A gyilkosnak még nem akadtak nyomára.

Megégett az anyja sirján.

— Saját tudósítónktól. —

Tragikus szerencsétlenség történt halottak estéjén az oraviszai temetőben.

Egy kilencz esztendő kis árva-leány. Kumber Tóni, szöghaju szép gyermek, kiment a temetőbe, hogy imádkozzék tavalay elhunyt édes anyja sirján.

Elsőben egy kis virágot szórt a drága sirdomra, majd meggyújtotta a kis lámpásokat s letérdelve imátkozni kezdett.

Ekkor ruhácskájának szegélye va lahogy odaért a lámpákhoz s tüzetfogott, úgy, hogy a szerencsétlen gyermek pár pillanat alatt égőfáklyához hasonlított.

Volt ugyan segítség a közelben, de mire az égő ruhát le tudták fejteni a testéről, akkorra borzasztó égési sebeket szenvedett s tegnap reggel iszonyu kínok közt meghalt.

Mulattató.

Mai kérők. A bácsim minduntalan észházaságra biztat.

— Mintha bizony ez lehetséges volna.

— Miért ne?

— Aki megnősül, elment annak az esze!

Óh mennyi verset összeirtam,
— Vad szenvedélyekkel tele, —
Tömérdék volt a frázis bennök
Elég lett volna a fele.

És mig az, akinck ép szóltak'
Nappallá tett bok éjszakát,
Mosolyogva döltem én feküdni
S az éjt nyugodtan huztam át.

A szokás rabja. Egy nhrhédűzszorásnak oly rosszra fordult a dolga hogy koldulással kénytelen volt életét tengetni. Ott áll az utcasarkon és magyar emberketől alamizsnát ker.

— Nincs pénzem, mondja ez neki.
— Ugy hát — viszonzza a kol-dus régi szokásához hiven — kérek váltót.

Csarnok.

Egyetlenem.

— Társadalmi regény. —

Irta: **Than Gyula.**

19. Folytatás.

De öröm volt ám az öreg pap házában is. Orláthot határtalan boldogsággal töltötte el, hogy az ő jó keresztapja oldalán szintén elmehet az Apor család ünnepélyére. Még sem jött hát hiába s újra találkozni fog azzal, akiért ha úgy kívánnák talán az életét is szívesen áldozná fel.

Délelőtt beharangoztak a templomba. A falubeliek odagyültek a templom elé. Hosszu sorfalat képeztek. Elöl állottak az ünneplőbe öltözött legények és leányok, kezükben nagy esomó virággal, úgy várták a falu jó urát Apor Balázst a feleségével, akik Isten házába készültek, hogy 20 éves házasságuk után továbbra is Isten áldását kérjék.

Gyönyörűség volt nézni, mikor a kastély vendégei megindultak a templom felé. Közük Apor Balázs diszmagyar ruhában, karján felesége a déleceg, szép asszony, magyar női viseletben, vállára vetett mentével. — Nyomban utánuk Dernai Ernő, karján a szótalan szép Jolánnal. Azután a vendégek további nagy csoportja s végül a kastély eselésége.

Csak egy ember hiányzott közülök, akit Jolán a legszívesebben látott volna, Orláth Adorján. Ő csak a papi lak ablakának függőnye mellől nézte a felvonulást s valami fájdalmas érzés vett erőt a szívére, mikor Dernai karján Jolánt pillantotta meg.

Amint a menet a templom közelébe ért, az odagyült falubeliek zúgó éljenzésbe törtek ki, a legények, leányok pedig virágot hintettek a házassági jubileumát ülő Apor Balázs és neje elé. A templom ajtóban az öreg plébános üdvözölte őket s aztán az orgona bugása közben vonultak fel a padsorokba.

Az Istentisztelet után megkezdődött a falu mulatsága. A kastély hátsó kertjében mulattak Sándorfalu aggjai, fiataljai, együtt az Apor család vendégeivel. Kinek mit a szeme-szája kívánt, volt minden. Azután volt zene is. Három faluból jöttek össze a cigányok és húzták a talp alá valót.

Az Apor család igazi mulatsága azonban csak este volt. Ragyogó fény-

ben usztak a kastély termei. Maguk a vendégek, különösen az ünnepélyre összesereglett urasszonyok igen nagy pompát fejtettek ki. A sok szép asszony és leány között legszebb volt Jolán. Aranyszőke haja, kék szemei, tűzpiros ajkához sugár természetéhez pompásan illett a rózsaszín selyem ruha.

Boldog volt mindenki, boldog volt Jolán is. Még az a türelmetlenség is, amelylyel Orláth érkezését várta, olyan édes izgalom volt. Kigyulladt az arcza, ragyogott a szeme s mosoly ült ajkára, mikor a fényben uszó terem vendégei közé belépett Bodnár Barnabás plébános az ő keresztfiával: Orláth Adorjánal. Egyszerre függött rajtuk minden szem, csak Apor Balázs szíve szorult össze s harapott hirtelen az ajkába.

— Nem meg mondtam, sugta fülébe a mellette álló Dernai. Ez az ő kedves vendége. No már most tessék szívesen fogadni bárányok közt a hiénát.

Apor Balázs leküzdötte hirtelen támadt izgatottságát, közelépett Bodnár Barnabáshoz és üdvözölte.

— Sándor falu plébánosa — mutatta be a vendégeknek — a mi házunk kedves barátja.

— Es ez itt a keresztfiam! Orláth Adorján mérnök, — sietett kiegészíteni az öreg pap.

Többen aztán hozzá siettek, üdvözölték Bodnárt és beszédbe ereszkedtek vele. Apor pedig Dernaihoz sietett, aki éppen a ház urnőjével, Apornéval beszélgetett.

— A főtisztelendő ur hibát követett el, hogy idehozta ezt az embert. Senki sem tudja jobban, mint éppen ő, hogy milyen gyűlölet fűz minket ehhez a familiához. Gyanutlanul megígértem, hogy szívesen látom és uralkodni fogok magamon, hogy meg is tartsam. De ha ez az ember viselkedésével elárulja, hogy vonzalom fűzi Jolánhoz, megfogom találni a módját hogy megszabaduljunk tőle.

Aporné higgadságra nyugalomra intette férjét, de Dernai igyekezett mellette maradni, hogy olajat öntsön a tüzre. Aporné ezt észrevette. Ő ismerte leánya vonzalmát, elejét akarta hát venni az ünnepély megzavarásának.

— Kedves Dernai ur! Talán szívesen fogják venni a leányok, ha mellettük marad. Végre is egy ilyen kedves szellemes fiatal ember társaságát nem szívesen nélkülözik.

— Folyt. köv. —

A gyár tündére.

REGÉNY.

I.

Hideg téli éjszakán sietve haladt egy magas sötét alak a külváros felé. Recsegett, ropogott a lába alatt a fris-

sen esett hó. Dideregve huzta össze magát. Nagyon fázott a szegény, egy vékony tavaszi kabát volt rajta s bizony az vajmi kevés meleget adott.

Az utca lámpái nagyon gyér világosságot adtak s minél jobban elhagyta a belvárost, annál ritkábban találta a lámpákat. Később már, mikor a rendezetlen külvárosi utcákra ért, csak a fordulónál, a szegleteknél égett egy-egy lámpa.

A homályban, bármennyire szeretett volna gyorsan haladni, nem tehetette, alig látott tovább néhány lépésnél. Annál jobban megörült, mikor egy elhagyott külsejű kis nádfedeles házhoz ért.

— Itthon vagyok. Na hála Istennek.

A kapu nyitva volt. Ugy látszik az ott lakók nem féltek a tolvajoktól. Vajmi kevés, vagy éppen semmi ellopni való se volt ott.

Az a magas barna ember benyitott a ház legelső ajtaján. Egy sötét közös konyhába s onnan balra egy kis szobába ért. Gyenge világosságot terjesztett az asztalon égő kis lámpa. Az asztalnál ott ült egy déleceg természetű szép asszony. Bánat ült az arcán, de a bánat nem vette el a szép vonásokat. Szemben vele egy fiatal leány aki nem lehetett több tizenhétévesnél.

Mikor a magas férfi a szobába lépett, mindketten felállottak. Az asszony elibe sietett, elvette botját kalapját, lesegítette kabátját s azután megcsókolta a férfit; a leány pedig kezet csókolt neki.

— Későre maradtál Kálmán — szólt az asszony — nehezen és izgatottan vártunk.

— Nem jöhöttem előbb. Sokáig várakoztam Szivák Dénesre. Valami mulatságra készültek a házában, nagyon el volt foglalva. Mikor jelentkeztem nála azt üzentte ki, hogy jöjjen holnap, vagy ha tudok türelemmel lenni, várjak rá, míg elvégzi legsürgősebb dologát. . . . Mit csináljak. . . . Holnap már késő lenne, meg kellett hát várnom.

— Nos és beszéltél vele?

— Beszéltem. Elmondtam neki, hogy jóbarátaimért vállalt kezességem tönkre tett. Hirtelen ütött be a krak. Egy hó előtt még gazdag ember voltam s most feleségemmel s gyermekemmel, a kik a legnagyobb kényelemhez voltak szokva, künn lakom a város végén szegényes elhagyott háznak egy szűk kis szobájában. Eszébe juttattam, hogy mig módomban volt neki is többször adtam s arra kértem, hogy valamennyire hálálja meg ezt. Most itt az alkalom. Az ő hálájával még szerencésérz fordíthatom sorunkat.

(Folyt. köv.)

„Honfi-dal“ Hubertől, Mácsay S. karnagy vezetése mellett előadja: a debreczeni dalegylet.

Elnöki megnyitó, tartja Komlóssy Arthur az ünnepély rendező bizottság elnöke, a Csokonai-kör alelnöke.

Részlet „A debreczeni színészet 100 éves története“ című munkából, írta és felolvassa Géressi Kálmán, a Csokonai-kör alelnöke.

„Emlékezzünk régiekről,“ alkalmi költemény, írta és előadja: E. Kovács Gyula, a kolozsvári országos nemzeti színház tagja.

II. Hajdúvármegye székháza falán a 100 évvel ezelőtt 1798. Augusztus 11-én tartott első színi előadás színelvét megjelölő emléktábla leleplezése.

Szózat, előadják a debreczeni összes dalárdák u. m. a debreczeni dalegylet, az ev. ref. főiskolai cántus, a „Petőfi-dalkör“, Munkás dalegylet, Iparos ifjak dalköre és az Ács ifjúság dalegylete.

Alkalmi beszéd, tartja Dr. Bakonyi Samu, a Csokonai-kör főtitkára.

Az emléktábla átadása s Rásó Gyula kir. tanácsos, Hajdúvármegye alispánjának válasza.

Hymusz, előadják az összes debreczeni dalegyletek.

III. Közébéd az „Arany Bika“ szálloda dísztermében délután 1 és fél órakor.

IV. A színészi „emlék-kiállítás“ megnyitása a debreczeni kereskedelmi akadémia palotája dísztermében d. u. 4 órakor.

V. Diszelőadás. Komjáthy János szintársulata és a vendégművészek közreműködése mellett, a debreczeni állandó színházban, este 7 órakor, a külön kibocsátott színlapok szerint.

Az előkészületek.

A rendező bizottság, amelynek élén Komlóssy Arthur főjegyző áll tegnap délután is ülést tartott, amelyen határozatilag kimondták, hogy az ünnepélyre szóló meghívókat november 12-én küldik szét vidékiek és 15-én a helybeliek részére.

A bankett rendező bizottság jelentette, hogy a diszebéd a Bika szálloda dísztermében lesz gazdag menüvel s erre személyenként 3 forintjával válthatók meg a jegyek.

A diszelőadás.

A diszelőadást Komjáthy János rendezi az általunk már közölt program szerint. A társulat tagjain kívül részt vesznek benne Blaháné, Ujházy Ede, Bercsényi, Vizváry, E. Kovács Gyula, Soldos Sárika.

A diszelőadásra Dr. Körösi Kálmán irt prólógot.

A jubileum alkalmából két diszelőadás lesz. Az egyik november 27-én a másik 28-án. Mivel a bérlők kívánságait bajos volna itt figyelembe venni úgy intézkedtek, hogy azoknak tartják

fenn az egyes helyeket, akik előbb jelentkeznek.

Es a jelentkezések, dacára hogy a helyárák a legnagyobb valószínűség szerint kétszeresek lesznek, rohamosan folynak, úgy hogy már páholyt alig lehet kapni.

A színészi kiállítás.

Rendkívül érdekes és vonzó része lesz a jubileumi ünnepélynek maga a színészi kiállítás. A kereskedelmi akadémia dísztermét töltik meg a debreczeni száz éves színészetre vonatkozó becses emléktárgyakkal és ereklyékkel.

Eleinte nem hitték, hogy olyan nagyszabásúvá női ki magát a kiállítás, amilyennek ma már ígérkezik. — Csak azok az emléktárgyak, arcképek stb, amelyek Debreczenből befolytak, ellepik a kereskedelmi akadémia dísztermének felét.

Hol vannak még a többi emléktárgyak, amelyek a fővárosból és a vidékről, de sőt a debreczeni szintársulat tagjaitól is bejelentettek.

Az országos színészegyesület megküldi gyűjteményét, amely az 1891. évi színészi kiállításon közfigyelem tárgyát képezte. Azután Blaháné, Küry Klára, Szerdahelyi és Prielle Kornélia küldenek még nagyobb mennyiségű s becses ereklyéket.

A kiállításon a felügyeletet 48-as honvédek fogják teljesíteni s a belépő díjat a rendező bizottság tegnapi ülésében 20 krajcárban állapította meg.

SZÍNHÁZ.

Bohém élet. — Ha egy színmű francia színpadról kerül hozzánk, már meg van a jó ajánló levele. — Esprit ötletességet, a közönség figyelmét lebilincselő mesét, egységes cselekményt érdekes többé-kevésbé izgató, lelkesítő vagy mulattató szituációk keretében várunk tőle.

Aki soha sem olvasta Murge szenzációt keltő regényét, aki továbbá nem hallott a Bohém élet színpadi sikeréről, ezekkel a reményekkel ment tegnap este is a színházba, ahol aztán a remélt élvezetet tökéletes formájában nem is kapta meg.

Murger regénye szenzációt keltett, diadallal járta be a világot, de dramatizálva már nem talál új utat a közönség szívéhez és tetszéséhez. A nemzeti színháznak nem lett reportoir darabjává és maradandó nyomot nem hagyott a debreczeni közönség lelkében sem.

Ahogy a színmű feltűnteti a bohém életet a maga pajkosságával, könnyelműségével, léhasága s végeredményében a bohém jószívűséggel, még mindig nem elég arra, hogy maradandó sikerre tartson számot, ha mindjárt a szerzők jellemfestő ereje és szellemessége aranyozza is be az öt felvonást. Elvezi ezt nyugodtan, elvo-

nultan szép csendben egy kötetből olvasva, de a színpadról minden tarthatósága és eleveensége mellett sem bilincseli le úgy a figyelmet, ha egységes cselekmény vonzóbb jelenések keretében nem vonul át végig rajta.

Finom, distingvált tónus, jellemzi az premiért ötlet, szellem, nyomon követi egymást a párbeszédokban. De ezek sima, csendes hatású dolgok, a melyek felett a közönség ideges része — már pedig jó része ebből áll — érdektelenül szokott átsiklani. Hiába ez olyan tényező amelyre egy darab sikerénél számítani kell.

Eppen ezekért a debreczeni színpadon se bírták tökéletes sikerre vezetni a darabot, jó lehet a szereplők egyrésze lelkesedéssel igyekezett feladatának megfelelni. Szemben találtuk ezzel a másik részt, a mely nem tálalt a meg szerepében a hatáshoz vezető utat, nem is ambicionálta s inkább a sugó kegyelméből végezte feladatát.

Taps nagyon kevés hangzott a színházban: az előadás hosszan eltartott és ha a végső részben támasztott és egy kis érdeklődést ez csupán a Komjáthy, Szathmáry Szabó Irma és Halmy Margit igyekezetének köszönhető.

Fenyvessi a Nemzeti Színházban. Fenyvessi Emil a mikor Debreczenből fölkerült a Nemzeti Színházhoz, tudvalevően nem sokáig maradt ott. Tarján Gidán kívül ugyyszólván nem is játszott mást, azután „bizonyos okok miatt“ megvált a Nemzetitől és akkor alakuló Vigszínházhoz szerződött. Most a Nemzeti Színház igazgatósága Fenyvessit visszaszerződtette. A szerződés nem csak azért érdekes, mert Fenyvessi vissz tér oda, ahol első ízben művészi ambícióit nem elégitették ki, hanem azért is, mert ez az első eset, hogy a Nemzeti Színház szerződést köt a Vigszínház valamely tagjával.

Műsorváltozás. Mártha operának péntekre hirdettet előadása Karacs makacs rekedtsége és Fenyéri Mór gyengélkedése miatt elmarad. Helyette pénteken a Kék asszony operett, szombaton pedig a Virágcsata operett kerül színre.

UJDONSÁGOK.

* A közvilágítás rendezése. Megemlékeztünk arról, hogy a közvilágítás kérdésének tárgyalását a novemberi közgyűlés ügykörébe osztották be. Mikor ennek híre ment, mozgalom indult meg a törvényhatósági bizottsági tagok körében, hogy a jelentős ügy rendkívüli közgyűlésen leendő tárgyalását keresztül vigyék. A megindított mozgalom nem maradt eredmény nélkül, mert az ide vonatkozó kérel-

mét számosan aláírták s tegnap Komlóssy Dezső és Bechert Manó bizottsági tagok nyújtották át a főispánnak, aki a rendkívüli közgyűlést a felvetett óhajhoz képest december hó első felére fogja kitűzni.

* **Az orvos gyógyszerész egyesület,** f. hó 12-én délután 5 órakor helyiségében havi ülést tart. Tárgy: Dr. Csikos felolvasása. Betegbemutató. Indítványuk.

* **Közjegyzők kívánságai.** A temesvári közjegyzői kamara elhatározta hogy feliratban kéri a közjegyzők bajainak orvoslását, különösen azt, hogy a közjegyzők kik hagyatéki ügyekben mintegy megbízottai a bíróságnak, a hivatalos órák idején bármikor beletekinthessenek a telekkönyvbe. Kérni fogják továbbá, hogy a hagyatéki ügyekben a közjegyzőknek járó díjakat hivatalból telekkönyvileg kikebelezzék az örökösök terhére.

* **A vonat kerekei alatt** Tegnap este nagy nép esődület támadt a Hatvan-utca végén, a nánási vasut átjárójánál. Tóth Teréz napszámosnő jókedvű állapotban, düllöngözve akart áthaladni a sínparon. Nem hallotta a vonat dübörgését s éppen abban a pillanatban lépett a sínhez közel, mikor a vonat odaért. A mozdony eldobta az asszonyt, a ki tántorodva esett össze. Jajveszékeltetésére futottak össze a közelben lakók s az első orvosi segélyben dr. Dereakassy István részestette a súlyosan sérült, véres, jajgató asszonyt. Nyomban konstata, hogy a mozdony által okozott hatalmas lökést kulesesontját törte el. A sebesülte be szállították a kórházba, ahol ápolás alá vették. Tóth Teréz azonban felgyógyulása után felelni fog egy kérdésre amelyre a rendőrség kíváncsi arra, hogy a különféle házitárgyak honnan kerültek a ruhája alá. Mert a kórházban, mikor ágyba fektették, nagyon sok ilyen idegenszerű tárgyat találtak nála.

* **Döglött sertéshúst árult.** Kelemen Sándorné m.-pécsi asszonynak megdöglött egy sertése. Nem szolt senkinek, hanem a döglött sertést feldarabolta, húsát megsütötte s behozta Debreczenbe eladni. Jó mennyiséget eladott már, mikor rájöttek, hogy a hús a közegészségre ártalmas. A rendőrség a megmaradt húst elkobozta s Kelemennét, érzékeny büntetéssel sújtotta:

* **Rendjel-eső a katonatiszteknek.** Mint értesülünk Ó Felsége a király uralkodásának félszázados jubileuma alkalmából a közöshadsereg körében rendkívül nagyszámu kitüntéseket fog eszközölni. Ezredenként, il-

letve önálló zászlóaljanként a legjobban minősített tisztek közül egy törzstisztet, egy századost, egy alaktás tisztet és a legjobb magaviseletű őrmestert fogja a királyi kitüntetés érnei. A közöshadügyminiszterium már fel is szólította a csapattestek psrancsnokságait hogy az erre vonatkozó beadványaikat e hó 15-éig terjesszék elő. Indokolt kíváncsisággal várjuk most, hogy háziezredünk köréből kik fognak abban a szerencsében részesülni, hogy a legfőbb hadur kegyenyilvántását elnyerhetik.

* **Egy évi fogház.** Ez év elején történt Nánáson, hogy Papp Imre Siket Gyula pék legénnyel a kormában összeszólalkozott, — a melyből majd hevesebb jelenet fejlődött ki. Az lett a vége hogy Papp Imre kést huzott elő, és azzal Süket Gyulát hátba szurta. Süket ez alkalommal oly súlyos sérülést szenvedett, hogy 45 napig nyomta utána az ágyat. — Az ügy epilógusa tegnap játszódott le a debreczeni törvényszék előtt, a mely a megtartott végtárgyaláson, Papp Imrét súlyos testi sértés büntetéseért 1 évi fogházra ítélte.

* **Sesztina Károly meghalt.** — Sesztina Károly, ki az utóbbi időben az István gőzmalom tisztviselője volt, tegnap reggel 72 éves korában elhunyt. A gyászjelentést adta ki: Alólirottak bánatos szívvel tudatjuk Sesztina Károlynak előbbi években az „István“ gőzmalom volt tisztviselőjének élete 72-ik évében, folyó hó 9-én reggeli 5 órakor agyszélhűdés folytán bekövetkezett csendes elhunytát. — Boldogult testvérünk porrészei folyó hó 10-én, esütörtökön d. u. 3 órakor, Kossuth-utca 25. sz. háztól az ágost. evang. egyház szertartása szerint tartandó rövid ima után a Kossuth-utcai sir kertben fognak örök nyugalomra tétetni. Mely végtisztességtételre rokonnainkat és általában a résztvevő közönséget bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1898. november 9. Testvérei: Sesztina Lajos nejjével és gyermekeivel, Sesztina Amália férjével Spirkó Agostonnal. Béke hamvaira! A temetést Gebauer Károly temetkezési intézete rendezi.

* **Harmadik magy. kir. szab. osztályosorsjáték.** A harmadik játék első huzása november hó 17. és 18-án lesz és a sorsjegyvásárló közönséget figyelmeztetjük, hogy megrendeléseivel minél inkább siessen, miután a vásárlási kedv a mostani sorsjátékhoz általában igen nagy és a sorsjegykészlet gyorsan elfogy. Különösen felhívjuk olvasóink figyelmét Török A. és Társa budapesti bankház hirdetésére, miután a cég szigoruan pontos és figyelmes kiszolgálásban részesíti vevőit azonkívül a szerencse anyira

kedvezett a bankház megbízóinak, hogy tudomásunk szerint az I. és II. játéknál körülbelül egy millió 500.000 korona nyereményt fizetett ki gyorsan és pontosan. Aki tehát szerencsét akar próbálni, forduljon bizalommal Török A. és Társa budapesti bankházához.

TAVIRATOK.

Bánffy diszpolgársága.

Budapest, nov. 9. A főváros közgyűlésének ma kellett volna a Bánffy miniszterelnök diszpolgárrá való választása ügyében beadott indítvány fölött határozni. Azonban a főpolgármester indítványára ez ügyet a legközelebbi közgyűlésre halasztották.

A Dreyfus-ügy.

Páris, nov. 9. Figaró jelentése szerint a semmitőszék rendeletére azoknál az embereknél, a kik Esterházyval érintkeztek, megint elkoboztak irásokat. Esterházy terjedelmes levelezését a semmitőszékhez juttatták. Az Aurore azt mondja, hogy ennek az intézkedésnek fölöttébb fontos eredménye eldönti Esterházybűnösségét, Clemoncoeau közli ebbena lapban, hogy Picquart-t holnap szabadon bocsátják.

Képviselők párbaja.

Budapest, nov. 9. gróf Károlyi Sándor és Gajári Odön országgyűlési képviselők között felmerült lovagias ügy fegyveres uton nyert elintézését. A segédek pisztoly párbajban állapodtak meg, mely ma ment végbe. A felek az adott jelre majdnem egyszerre lőttek, de a golyók nem találtak. Ekkor Gajári ellenfeléhez lépve kinyilatkoztatta hogy nem volt szándékában őt megsérteni s felajánlotta a párbaj esetleges tovább folytatását. Gróf Károlyi Sándor valamint segédei megelégedve a Gajári nyilatkozatával az ügyet befejezetnek nyilvánították.

A franciaországi események.

Páris, nov. 9. Constans szenátor tegnap kijelentette a kamara folyosóján, hogy a kontra diktórius eljárásra hadbírószágokra való kiterjesztésére vonatkozó indítványt, csak néhány nap mulva fogja benyújtani. mert arról értesült, hogy Picquart szabadonbocsátása legközelebb várható.

Páris, nov. 9. Az Echo de Párisnak azt jelentik Toulonból, hogy az egész földközi tengeri hajóraj tegnap parancsot kapott, hogy készen legyen az indulásra. Fourniert, a hajóraj főparancsnokát Párisba hívták.

Kerem feje!

lapítani, hogy létezik-e hivatalos pressio. (Az ellenzék nagy tetszéssel kísérelte Apponyi fejtegetéseit.)

Az egri mandátumra tér azután át a szóló és erős kritikával illeti Lukács pénzügyminiszter megválasztását. — A kormány nem küzd tisztességes fegyverekkel. Itt van, tegnap a „Pesti Hírlap”-ban Kossuth Ferencz ellen intézkedések aljas támadást. (Ugy van a baloldalon. Zaj a jobboldalon.) Fenyegetésekkel állanak elő a függetlenségi pártokkal szemben. Ez az, ami felgyújtja a szenvedélyeket.

Lukács László pénzügyminiszter Polonyinak a lipótvárosi kaszinó trafikjáról tett megjegyzésére reflektált. Azután Apponyi Albert szólalt fel.

Apponyi Albert gróf. Szigouan ragaszkodni fogok az elnök intéséhez. Mindenek előtt arról akarok szólni, — hogy zárt ülés tartására van-e ok. A miniszterelnök urnak — nyílt ülésen tett kijelentésre kell itt reflektálnom. Ő egy köztünk lefolyt magánbeszélgetése utalva kijelentette hogy most hasonló eset forog fenn. Ez nem így van. Nagy a különbség ama magánbeszélgetés között melyet én folytattam a miniszterelnökkel és ama közt, melytől ő Desseöffy főszolgabíróval folytatott utóbbi nem volt magán jellegű mert Desseöffy hivatalosan idézte magához. Ez a parlamentizmus kezdete. És én azt nem tartom zárt ülésen tárgyalandónak, hanem azt kívánom, hogy ez a kérdés nyilvánosság előtt tisztáztassék. A parlament nem klub, hanem az a hivatása hogy minden tagja a nemzet előtt nyílt ülésben számoljon be tettéért. A zárt ülésnek ugyan az az előnye lehet, hogy itt a házszabályok nem korlátozzák zárt ülésben ilyen kérdéseket úgy kell tárgyalnunk, hogy azok a nyilvánosság előtt ne telessenek vita tárgyává mint az u. n. Desseöffy ügy. A miniszterelnök a főszolgabíró magához idézte s a hivatalos jelölt támogatásra hívja fel a hivatalos jelöltek kérdése egyáltalán e beszélgetések alap tárgya. A főszolgabíró vonakodott. A miniszterelnök erre előbb szelid nyomást, majd pedig további intézkedéseket helyez kilátásba. A miniszterelnök az ügyet korrektnek tartja. Ha ezt nem reparálják Magyarországon a szabadelvűség kerül veszébe. Nevetséges dolog ha a pártvezért mindig külön akarják választani a miniszterelnöktől. Mit tehetne pl. egy más pártvezér, ha egy főszolgabíró meg akarna idézni. Ne játszunk a szavakkal.

Tisza István: Egyetért a nyilvánosság szempontjából Horánszkyval, ő is nyílt ülésben óhajtja felvenni a keztyűt, Csak a Desseöffy-ügyben szól pár szót. Hogy áll az ügy? (Csönd.)

Rigó Ferencz: Nagyon rosszul. Viharos derűtség.)

Tisza: Allítólag Bánffy oly nyilatkozatot tett, mely fenyegetésnek is vehető. De mikor Bánffy megtudta, hogy Desseöffy annak vette, azonnal

intézkedett, hogy Desseöffy lemondását vegye vissza. (Nevetés balról.) Tárgyaljuk az ügyet nyilvánosan.

Közbekiáltások: Tüzzük napirendre!

Tisza: Abban a pillanatban, amint az indennit napirendre tüzzük tárgyalhatjuk ezt is!

Tisza: Elismeri, hogy beszédében hézag van, elismeri, hogy Desseöffy fenyegetésnek soha se vette Bánffy beszélgetését, de viszont Bánffy mikor erről értesült, rögtön intézkedett.

Horánszky: Belenyukszik, hogy a kérdést a közvélemény előtt tárgyaljuk.

Polónyi: A kormány miudenkivel szemben hivatalos pressziót gyakorolt még a lipótvárosi kaszinóval szemben is, a mely ellen Lukács pénzügyminiszter szivarárulási engedélyt használt fegyverül.

Lukács miniszter: Polónyi azzal a váddal illette, hogy a hivatalos hatalommal visszaélt a lipótvárosi kaszinó ügyében.

Polónyi: Nyílt ülésben fogok felelni.

Ha meg van engedve hamisítási vád zárt ülésben, akkorkötelesség a tárgyalommal szemben igazolni is magát zárt ülésben.

Polónyi: Jó tehát felelek. A lipótvárosi kaszinó folyamodott a pénzügyminiszterhez, hogy különlegességi szivarok árulását engedje meg. Visszautasították. Kevéssel ezután finácok jelentek meg a kaszinóban és 622 frtig megbüntették a kaszinót. Folyamodtak 2—3-szor a büntetés ellen. Elutasították. Megjött a kvóta ügy.

Polónyi kijelenti, hogy ő tudja miszerint a nemzeti és szentesi kaszinónak meg van a kérdéses joga, de a lipótvárosi kaszinó szivar csempészeit megbüntették. — Nem állította, hogy Falk megkapta a levelet, de a fogalmazványt látta. Sohasem állít olyant, a mit nem tud bizonyítani.

Falk: Ilyen levelet nem kapott, mert akkor a kaszinóból kilépett volna Visszautasítja a gyanúsítást.

Falk személyes kérdésben kijelenti, hogy ilyen komoly napokban a parlamentnek komolyabb feladatai is lennének, ő már előbb utóbb utalt arra, hogy figyelmeztette a pénzügyminisztertert, hogy különösen hát az, ha a Nemzeti kaszinóban a hová a mágnások járnak s az országos kaszinóban ahová a gentry jár, meg van az elárusítási engedély, míg Zsolvason kaszinónak, a hová a zsidók és kereskedők járnak az engedélyt megtagadták.

Szilágyi Dezső öt perc szünetet ad.

Örley Kálmán: Mindenkinek joga van a házban a pénzzel való választás ellen beszélni. Csak Blaskovich Sándornak nem, mert egész Biharban senkinek választása anyiba nem került, mint neki, akinek ehhez a pénzt bátyja adta.

Horánszky. Amit Tisza István

tegnap mondott az nem méltó Tisza grófhhoz. Az közönséges csürés-csavarás. Mintha azt mondta volna Tisza voltakép Desseöffy prensionálta Bánffyt, mert Bánffy kénytelen volt meghátrálni. Nevetni való állítás, hogy Tisza nem olvasta ki Desseöffy nyilatkozatából a miniszterelnöki pressziót.

Jósika: Botrány!

Horánszky: Gajári tegnapi beszédére ezt a megjegyzést teszi. A nemzeti pártnak én vagyok az elnöke. Én vezettem a választást. Becsületszavamra kijelentem, mely pillanatban kétségét kijelenti a kormány, hogy teljes számadást ad a választási költségek eredetéről és hovaforrásáról, azonnal benyújtja a nemzeti párt számadását.

Ebben az ügyben fenyegetés forog fenn. A főszolgabírónak ugyan nem történt bántódása, mert ő egy jellemes tisztviselő mintaképe s emellett olyan előnyös anyagi helyzetben van, hogy hivatala nem kenyérkereset csak élethivatás. De ugyan ez eshetnék meg egy szegény tisztviselővel is. Akkor nem csak egyénisége, hanem egy távolabbi kor is veszélyeztetve lenne. A többség azt állítja, hogy a kisebbség akaratát rá akarja oktozálni. Hát van joga a kisebbségnek, hogy a tárgyalásokon részt vegyen, annak érdekében propagandát folytasson és arra törekedjék, hogy eszméi győzzenek, hogy a kisebbség többséggé váljék? Mástkülönb parlamentari oligarchia teremtetik meg, mely a nemzet jogait elkobozza. — Ha tehát olyan eljárást szanczionálnak, amit Bánffy helyesel, ha olyan rendszer ismertetnék el a kormány természetes jogának akkor a nemzetiség meghal.

Mindenesetre tudjuk hogy a gyakorlat olyat már idézett elő. De egyszer akadt egy ember a ki jelleménél és anyagi helyzeténél fogva ellen állhatott a kormány presziójának. Ha a miniszterelnök eljárását mint kormányozási alapelvet szanczionálják ez a III. Napoleon által első ízben használt hivatali jelölésekre emlékeztet.

Ha a jobboldalon ülő urak a választások formális helyességére hivatkoznak, mi a házszabályok formális védezközeivel felelünk.

Ha önök azt mondják, hogy a parlamentben a nemzet akarata nyilatkozott meg ilyen esetekre utalnak.

POLITIKAI HIREK.

A hadügyminiszter válság. Welsershaimb gróf osztrák honvédelmi miniszter a császárjubiläum után megválik állásától: utódja valószínűleg Hold vezérőrnagy, insbrucki hadtestparancsnok lesz. Krieghammer közös hadügyminiszter is távozni akar; utódjául Lobkovitz herceg budapesti hadtestparancsnokot és Galgöcy tábornokot nagy prezmisli hadtestparancsnokot emlegetik.

A nemzeti párt akciója. A nemzeti párt szombaton délután öt órákor értekezletet tart, melyen esetleges újabb politikai akcióját beszéli meg. A párt elnöksége minden egyes párt-tagjához felhívást intézett, melyben mindenkinek kötelességévé tette az ezen értekezleten való megjelenést.

Képviselői beszámoló. Arányi Miksa dr., a lublói kerület országgyűlési képviselője okt. 31-én beszámoló beszédet mondott Lublón.

TARSAS ÉLET.

Élet vagy halál egy leányért.

— Tragikomédia. —

Nagy volt a bánata a szegény Gyuri gyereknek, aki akárhogyan ke-negette is a bajusza helyét, nagytit-üveggel sem tudott felfedezni egy árva szál bajuszkát sem, lévén csak tizenhét esztendő, foglalkozásra nézve pedig gimnazista.

Csupasz arcza annál nagyobb szomorúságot okozott neki, mert halálosan szerelmes volt az unokahugába, aki már husz esztendő volt és állan-dóan visszautasította szerelmi ömlen-géseit. Gyuri elkeseredésében elméle-tileg elhatározta, hogy megvállik az élettől.

Hogy milyen komoly volt elhatá-rozása bizonyítja az, hogy hat eles ro-verrel töltést tett azsebébe, a töltetlen re-volvert pedig a másik zsebébe és úgy in-dult a nagy utra, a melynek végén vagy boldogság, vagy halál intett fe-léje. A leány szebb volt, mint valaha, de egyszersmint oly hideg, oly megkö-zelíthetetlen! . . .

Szegény Gyurinak vérzett a szive. Megkezdte az ostromot és előbb térdre bocsátkozozva majd fenyegetőzve akarta meghódítani a leány szívét. Minden hiábavaló volt. Végre elkövet-kezett a tragikus momentum, Elővette a revolvert.

— Ha meg nem hallgatsz, itt a szemeid előtt röpíték golyót az agyamba!

A helyzett kritikus volt, de a hölgy nem vesztette el lélekjelen-létét.

— Ha oly értéktelennek találo-d az életedet, ám tessék!

A diák megrezzent

— Nem hiszi — rebegé sápadt ajkakkal magában — de majd elhiszi rögtön.

Elkezdte tölteni a fegyvert. Mind

a hat golyót beletette a forgócsőbe s a leány még mindig mosolygott.

Gyurit elkezdte az izadság kiverni. Hogyan, csakugyan olyan kőszívű te-remtés ez a csodaszép leány? Megen-gedné, hogy a szemei előtt meghall-jon? Mindegy, a ki á-t mondott az b-t is mond. A halantékának szegezte a revolvert.

A leány még mindig mosolygott.

— Nincs szive! — gondola mé-lyen lesujtva a szerelmes ifju — és e-miatt akarnék és meghalni? . . .

Kinos szünet állt be. Gyuri nagy lassan lebocsátotta a fegyvert és elszán-tan mondá:

— Most jut eszembe, hogy fegy-verviselési engedély nélkül senkinek sem szabadlóni.

Ezzel nagy grandezzával hátat fordított a leánynak és haza érkeve, nagy buzgón kezdte olvasni Ovidius metamorfózisait.

Krónikás.

VIDÉK.

Egy főjegyző kalandja. Szabó Gyula, tiszavárkonyi főjegyző, a napok ban a szőlőjéből kocsin ment hazafelé. Utközben fuvarosával valamiért össze-szólalkozott és leszállott a kocsiról. A kocsis erre nagy haragra lobbant és vasvillájával összeszurkálta a főjegyzőt, aztán nyugodtan elhajtott. A főjeg-yzőt csak másnap reggel találták meg véreben fetrengve s így vitték laká-sára. A vasvillázó fuvaros ellen a viz-gálat folyik.

Nagyvárad az obstrukció el-len. Nagyváradról írja tudósítónk — hogy ott a holnapi közgyűlésen fog-ják tárgyalás alá venni Csongrádme-gye obstrukció ellenes átiratát. — A városi tanács az átiratot pártolól fogja a közgyűlés elé terjeszteni és csak-nem bizonyosnak látszik hogy Nagy-várad városa is csatlakozni fog a Csongrád megye által megindított moz-galomhoz.

Hamis pénzverő parasztok. A csökmői és a berettyó-ujfalusi csendő-rség régóta nyomozott már a várme-gyében egy hamis pénzésinaló banda után mely ólomforintokkal teljesen el-árasztotta a községeket. — A kitartó nyomozás eredményre vezetett. A csend-őrök Csökmő községben rajtűtöttek a hamisító bandán, s tegnap elfogtak há-rom paraszt gazdát. 263 darab ólom-ból öntött, primitív egy forintost fog-laltak le náluk, s tömegtelen anyagot. Elkobozták a pénzverő gépet is, mely egészen egyszerű szerkezetű prés volt.

Hirtelen halál. A komádi va-suti állomásra volt beosztva Nemes-kéri Kiss Pál pályafelügyelő. Vasár-nap a reggeli vonatok érkezésekor még

a perronon sétált a férfiui kora delén álló erős ember s vonat után az állo-másfőnökkel sétálni ment. Alig halad-tak pár száz lépésre, amikor Nemes-kéri Kiss Pál gutaütéstől találva egy-szerre összeesett. Folyó hó 7-én volt az egyszerű, de megindító temetés, — melyet Gresinszky Antal körös-tarjáni lelkész végezett.

A debreczeni színészet száz éves jubileuma.

— Saját tudósítónktól. —

Immár száz éve annak, hogy Debreczenben hajlékra és pártolására talált a magyar színészet. — Száz év alatt aztán olyan jelentős szerepet játszott a színészet történetében éppen a debreczeni színészet, mint egy vi-déki városé sem az országban.

Az ország nagy színészei közül a legtöbb művészetének a debreczeni szinpad volt a bölesője s így nem csoda, ha az egész ország előtt mintegy gló-riától övezve áll ma is a debreczeni színészet.

Most is a századik évhez közel Debreczen adta a legtöbb olyan erőt a fővárosi szinpadoknak, akiknek mű-vészete nem buborék s akiket elisme-rése, dicsérete és ragaszkodásával vesz körül a főváros közönsége. Akit Deb-reczen megbecsült, akit Debreczen fel-emelt és szeretetével vett körül, azt kiragadták a mi karjaink közül, mert jól tudták, hogy művészt kapnak benne.

Ilyen ítélet ma is a debreczeni közönség kritikája. Csak művészet előtt hajlik meg. Tudják ezt nagyon jól! . . .

Azért fordul az ország figyelme Debreczen felé, mikor a művészet leg-igazabb iskolájában a színészet száz éves jubileumának megünneplésére készülnek.

Nagy és fényes lesz ez az ünnep. Az ország népe küldi el babérjait, a művészet csarnokainak jelesei zarándokolnak a magyar alföld metropoli-sának falai közé, ahol egy század után oly magas fokon, a dicsőség lépcsőjén-áll a magyar színészet.

Az ünnepély programja.

A száz éves debreczeni színésze-t november 27-én fényesen ünnepli meg Debreczen közönsége, az irói és művészvilág hozzánk zarándokolt je-leseivel együtt.

A program a következő:

A „Csokonai-kör“ disz-ülése Haj-duvármegye székházának nagytermé-ben délelőtt 10 órákor.

